

אזרחיות ואזרחי ישראל.

מייסדי חוסן לישראל ומתנדבים יקרים.

ערב טוב.

באתי לכאן הערב מפני שפרט למשפחתי אין דבר יקר לי בעולם יותר ממדינת ישראל.

אני אוהב את ישראל, גאה בה ומחויב לה. בשבילי ישראל באמת לפני הכל.

אזרחי ישראל – מכם אני בא, אליכם אני חוזר ורק אליכם אני מחויב.

העם היהודי והמדינה הציונית הם סיפור גדול. סיפור שאין כמותו. גדול מכל יחיד. גדול מכל מנהיג.

אנחנו עם אחד. לכולנו דגל אחד, המנון אחד וצבא אחד.

אבל באתי לכאן הערב גם מפני שאני חרד לישראל.

העם חזק. המדינה נפלאה. אבל בארץ נושבת רוח רעה.

המאבק בין שמאל לימין קורע אותנו; ההתגוששות בין דתיים לחילוניים מפצלת אותנו; המתח בין יהודים ללא יהודים מאיים עלינו.

הערבות ההדדית מתפוררת; הפוליטיקה מכוערת; והזירה הציבורית מורעלת.

בעיניים כלות אני מביט כיום על מנהיגות שעסוקה בעצמה. לא בכס, ולא בנו.

האמינו לי, אני גאה במדינה שלנו ולעולם לא אתבייש בה. אבל לאחרונה יותר ויותר אנשים מימין ומשמאל, וגם אני בהם, חשים מבוכה עמוקה לנוכח האופן שבו ההנהגה שלנו מתנהלת.

ממשלה חזקה מושלת כדי לאחד, ולא מפרידה כדי למשול.

כמוכם בדיוק אני מרגיש שהגיעה העת למנהיגות מחברת, מאחדת ומלכדת. מנהיגות שתנהג אחרת ותנהיג אחרת. מנהיגות שלא תעמיד את עצמה לפני טובת המדינה, לא תחליש אותנו מבפנים.

השלטון הנוכחי מעודד הסתה, פלגנות ושיסוי. את ערכי היסוד של הממלכתיות הישראלית הוא המיר בגינונים של בית מלוכה צרפתי.

במקום לשרת את העם, השלטון מתנשא על העם והעם משעמם אותו.

הוא לא רואה את האדם העובד ואת האישה העובדת.

הוא לא רואה את המשפחות הנאנקות מיוקר המחיה ואת הצעירים שלא יכולים לקנות דירה.

היה כבר מלך שאמר: "המדינה היא אני". אבל לא, לא אצלנו.

אף מנהיג ישראלי אינו מלך. המדינה היא לא אני. המדינה היא דווקא אתם. המדינה היא דווקא אנחנו.

אני עומד כאן לפניכם, ארבע שנים אחרי שסיימתי את תפקידי כרמטכ"ל, ומבקש את אמונכם כדי שאוכל להנהיג את מדינת ישראל. בתשעה באפריל אקים ממשלה ממלכתית. ממשלה של עוצמה. ממשלה שתנהג באחריות, בתקיפות ובנחישות.

ממשלה חזקה דואגת לביטחון כדי להרגיע חרדות ולא מזינה חרדות כדי לבטח את עצמה.

במשך 38 שנים הייתי חייל, לוחם ומפקד. קיבלתי החלטות קשות ואמיצות. הובלתי לוחמים אל מעבר לקווי האויב ועניתי לטלפונים באישון לילה.

כמי שצעד את כל הדרך ממושב קטן ליד קריית מלאכי ועד לקודש הקודשים של ביטחון ישראל, בקומה ה-14 שבקריה, אני יכול לומר לכם שביטחון עושים במעשים ולא במילים.

במזרח התיכון הקשה והאליים שסביבנו – לא מרחמים על חלשים. רק החזק מנצח!

הנשיא רוחאני – אני יודע היטב שאתה זומם לכתר את ישראל. אסכל את המזימה שלך בצפון, בדרום ובכל מקום אחר במזרח התיכון. אפעל נגדך בזירה הבין-לאומית, בזירה הכלכלית ובזירה הצבאית.

ואם לא תבין את המסר במילים, תבין אותו במהלומות כואבות ומדויקות.

לקאסם סולימאני וחסן נסראללה – יש לי מסר חד וברור: פרק ההשתוללות האזורית הסתיים. העם היהודי זכאי לחיות בשקט ובבטחה, בלי שיהיה נתון לאיום מתמיד.

איננו מאיימים על ריבונות איראן או כל מדינה אחרת, ולא נסבול איום על ריבונות ישראל.

אחמד סינוואר – אני מציע לך לא לבחון אותי שוב.

אאפשר כל סיוע הומניטרי לתושבי עזה. אסייע בפיתוחה הכלכלי של הרצועה. אך לא אאפשר תשלומי פרוטקשן במזוודות כסף לכנופיות רצחניות בחסות מבישה של חברי קבינט צעקנים.

על ראשי ארגוני הטרור לדעת שאחמד ג'עברי לא היה ראשון, וגם לא חייב להיות האחרון.

מאז קום המדינה ידעו אויבינו את קוד החשאיות הישראלי. הם מתרברבים ואנחנו פועלים; הם מבטיחים ואנחנו מקיימים. בשנים האחרונות התהפכו היוצרות. אפסיק מייד את המנהג המגונה שבו מדיניות הביטחון החשאית שלנו הופכת לחפלת רייטינג, והמבצעים הרגישים – לתוכניות ריאליטי.

נגמרו הימים של מסיבות עיתונאים בנושאי קודשי הביטחון.

לא צוברים נקודות על התרברבות, אלא על מעשים.

הממשלה שנקים תהיה ממשלה ממלכתית ולא מלכותית.

זו תהיה ממשלה ללא אדונים ומשרתים, ללא מתנות מגונות וללא ליצני חצר. היא תפגין עוצמה מול אויבים ותחבר בין ישראלים. היא תציב את ישראל ואת הישראלים לפני הכל.

בממשלה הממלכתית שלנו לא יהיו התקפות פרועות נגד הרמטכ"ל, המפכ"ל והיועץ המשפטי לממשלה.

לא תהיה הסתה נגד מוסדות המשפט, התרבות והתקשורת.

לא נלבה שנאה נגד חצי עם מימין או חצי עם משמאל.

הסתיימו הימים שבהם השתמשו במשפחות השכולות לצרכים פוליטיים.

בנינו כאן מדינה מופלאה. אני רואה את כל הטוב שיש כאן ומברך עליו.

אני דוחה על הסף את המרירות, את האדישות ואת הייאוש.

אני מאמין בכל ליבי שבמאמץ משותף נוכל להוביל את ישראל למהלך גדול של תיקון.

כי צריך אחרת, אפשר אחרת ונעשה אחרת.

הממשלה הממלכתית בראשותי תחתור לשלום ולא תחמיץ הזדמנות לחולל שינוי אזורי.

כך עשה הפטריוט הישראלי, מנחם בגין זכרו לברכה, אשר חתם על הסכם שלום עם מצרים.

כך עשה הפטריוט הישראלי, יצחק רבין זכרו לברכה, אשר כרת הסכם שלום עם ירדן.

כך עשה גם בנימין נתניהו – כן, גם הוא פטריוט ישראלי – אשר נשא את "נאום בר-אילן" וחתם על הסכם פינוי חברון והסכם וואי עם רב המרצחים יאסר ערפאת.

ואולם אם יתברר כי אין דרך להגיע לשלום בעת הזו – נעצב מציאות חדשה.

נבצר את מעמדה של ישראל כמדינה חזקה, יהודית ודמוקרטית.

נחזק את גושי ההתיישבות ואת רמת הגולן, אשר ממנה לא נרד לעולם.

בקעת הירדן תישאר גבול הביטחון המזרחי שלנו.

נשמור את הביטחון בידינו בארץ ישראל כולה, אך לא נניח למיליוני הפלסטינים המתגוררים מעבר לגדר ההפרדה לסכן את ביטחוננו ואת זהותנו כמדינה יהודית.

ירושלים המאוחדת תיבנה, תצמח – ותישאר לעד בירת העם היהודי ובירתה של מדינת ישראל.

הממשלה הממלכתית שנקים תגלה אפס סובלנות לשחיתות מכל סוג שהוא. כספי המדינה שייכים לאזרחיה ולא לשכבה קטנה ומסואבת.

לא זו הדוגמה האישית שעלינו לתת לדור הצעיר המתבונן בנו.

ממשלה ערכית היא דוגמה ומופת לנו – ולילדינו.

כל חיי דיברתי אמת.

שמרתי תמיד על ניקיון כפיים.

איני חב דבר לאף אדם זולת לעמי.

לא אתן יד לפגיעה בטוהר המידות ולא אעצום עין אם אזהה פגיעה כזו.

עצם המחשבה שיכול לכהן בישראל ראש ממשלה שהוגש נגדו כתב אישום – מגוחכת בעיניי. לא יקום ולא יהיה.

הדוגמה האישית והערבות ההדדית הן אלו שיבטיחו את המפעל הציוני. ברוח זו אסדיר את היחסים שהתערערו בין הרשות המחוקקת, הרשות המבצעת והרשות השופטת.

אעמיק את השותפות עם החרדים, עם הערבים ועם הדרוזים.

נוסף על שירות צבאי, אקים מסגרת של שירות אזרחי-ממלכתי של כולם למען הכלל.

שותפיי כולם – גם אם לא נצליח להגיע לשלום עם שכנינו, נעמול קשה ונגיע לשלום בתוכנו.

מתוך אותה אחדות וערבות הדדית, אני מבקש להזכיר כאן את השבויים והנעדרים שלנו שטרם שבו. אני מחויב להמשיך ולפעול ולהשיב הביתה את אורון שאול והדר גולדין ז"ל, את אברה מנגיסטו ואת שאר החללים והנעדרים ממערכות ישראל.

אזרחי ישראל,

העיסוק הבלתי פוסק בהאשמות ובהכחשות, בשימוע ובעדי מדינה – דחק הצידה את החיים עצמם. התרגלנו מהר מדי למהדורות חדשות הנפתחות בתמלילי מושחתים וקלטות חשודים, במקום במשכנתא החונקת, בפקקים האין-סופיים ובייאוש של חדרי מיון עמוסים ודחוסים.

אני לא מוכן שיחיה כאן דור שלם ללא תקווה!

כולנו ראויים למנהיגות שחושבת עלינו מהרגע שבו היא מתעוררת. כולנו זקוקים לממשלה אשר פותרת את הבעיות האמיתיות שלנו ולא עסוקה בעצמה.

אני מודה לראש ממשלת ישראל, בנימין נתניהו, על שירותו במשך עשר שנים. אנחנו ממשיכים מכאן.

אני מסתכל לכם בעיניים, בגובה העיניים, ואני אומר לכם:

לעולם לא אתעלם מכאבם של ילדים שלא ניתנה להם האפשרות לחלום רק משום שנולדו למציאות שבה יש פערי שכר ומעמד עמוקים בין הוריהם להורים באזורים מבוססים.

אנהיג מהפכה של שוויון ומצוינות במערכת החינוך. אוביל לתפנית חדה בטיפול הגיל הרך ולשינוי ניכר במעמד המורים והמורות.

נחזור להיות חברה לומדת המעניקה השכלה ראויה לכל ילדיה.

למשפחות שאני רואה בתור לקופה בסופר מדי שבוע – אני מבטיח לכן שלא אשלים עם חרפת המחירים המופקעים אשר הפכה אותנו לאחת המדינות היקרות בעולם המערבי.

ידעו מעתה ראשי המונופולים מונעי התחרות – זמנכם עבר. חגיגת יוקר המחיה נגמרה.

כך גם בעניין משבר הדיור העמוק. לנגד עינינו אנחנו רואים מיליוני ישראלים, זוגות צעירים ומשפרי דיור הכורעים תחת נטל שכר הדירה המופקע או המשכנתא החונקת.

לא אמתין לקבלנים, אלא אדאג לבנייתן של מאות אלפי דירות באמצעות תמריצים ליזמים – ואטיל סנקציות קשות על מי שיספסר במחירי קרקע ודיור. האדישות לא תהפוך למדיניות.

כך גם במערכת הבריאות אשר קרסה עקב מדיניות שגויה.

אני רואה אתכם. את האימא הממתינה עם בנה לרופא בחדר המיון במשך 7 או 8 שעות. אני רואה את הסבא או הסבתא הנזרקים לשולי מחלקה פנימית – ומתבייש.

לא לכולם יש כסף לרופא פרטי או לביטוח יוקרתי. בישראל יש מחסור חמור ומעמיק ברופאים ובמיטות.

לכן נכריז על מצב חירום במערכת הבריאות וניתן תמריץ מיידי ללימודי רפואה. נקים בית חולים נוסף בצפון ובית חולים נוסף בדרום, ונרחיב בתי חולים קיימים להקלת העומס.

כישלונה של הממשלה בכל תחומי החיים ניכר גם בכל כביש פקוק ובכל תחנת רכבת דחוסה.

הפכנו למדינת היי טק מובילה עם ממשלת לואו טק שעסוקה בעצמה.

הממשלה שנקים תביט עשרות שנים קדימה ותשרטט את מפת ישראל אלפיים ארבעים ושמונה. אקים את "רשות המאה" – רשות אשר תשנה סדרי עדיפויות לטובת הנגב, הגליל והפריפריה, תיצור מקומות עבודה חדשים ותביא תנופה חדשה לחקלאות הישראלית המובילה בעולם.

זו לא רק שאלה של מעשים – זו שאלה של זהות.

ישראל היא מדינתנו של העם היהודי וכל אזרחיה שווים.

הממשלה שבראשה אעמוד תכבד את מסורת ישראל ותאפשר לכל אדם לחיות על פי אמונתו ועל פי ערכיו.

נקדם את ברית הזוגיות ואת מתווה הכותל, נאפשר תחבורה ציבורית בשבת ביישובים שיבחרו בכך, אך נקפיד לשמור על אופיו המקודש של היום הזה.

ניאבק בהדרת נשים ובאלימות כלפי נשים, וננפץ את כל תקרות הזכויות המונעות מנשים שוויון.

נעניק לקהילה הגאה את מלוא הזכויות הניתנות לכלל אזרחי המדינה.

נבטיח את זכויותיהם של אנשים עם מוגבלויות ונגדיר מחדש את החברה הישראלית כחברת מופת הוגנת, צודקת ומלוכדת.

וברשותכם, גם משפט אחד על אתיקה ציבורית –

ברוח זו אפעל גם אני באופן אישי במערכת הבחירות.

לא אפגע אישית באף אדם, ואמנע מכל פעולה שעלולה לפרק או לפורר את החברה הישראלית שכה יקרה לכם ולי.

אני זוכר היטב מאין באתי, ואני מבין לאן אני הולך.

נולדתי במושב עולים בשם "כפר-אחים". אימי מלכה גנץ ואבי נחום גנץ, זכרם לברכה, היו ניצולי שואה אשר נשבעו שלעולם לא עוד.

בכפר-אחים גדלתי והתחנכתי. שם חרשתי את השדות – תחילה בסוס ואחר כך בטרקטור. שם התפללתי בבית-הכנסת ומשם יצאתי לבקו"ם ביום גיוסי לצה"ל.

בכפר-אחים חיינו זה לצד זה שומרי מצוות, מסורתיים וחילוניים בצניעות ובאהבת האדמה והארץ.

את הערכים האלה אני נוצר עימי. הם אלה שעיצבו אותי.

לכן, יחד עם אשתי רויטל וארבעת ילדינו, בחרתי בחיים של שליחות.

אני מאמין בנצח ישראל, בעם ישראל ובמדינת ישראל.

אני מאמין באדם וברוח האדם.

אני מאמין בשילוב הישראלי הייחודי בין מסורת למודרניות, בין יהדות לדמוקרטיה.

אבל יותר מכל, אני מאמין – כמוכם – בתקווה.

יחד איתי בכוחות משותפים, נהפוך את ישראל למדינת תקווה חזקה ומאוחדת.

כי עוד לא אבדה תקוותנו,

התקווה בת שנות אלפיים,

להיות עם חופשי בארצנו,

ארץ ציון וירושלים.